

TOMÁŠEK

ČERVEN 1994

ZPRAVODAJ FARNÍHO SPOLEČENSTVÍ PŘI KOSTELE ZVĚSTOVÁNÍ PANNY MARIE
A SVATÉHO TOMÁŠE V BRNĚ

MOTTO

Všemohoucí Stvořiteli,
nebe, země slavný Králi,
nad Tě mocnějšího
není, nebude a nebylo.

Nebe, země, také moře
vyznává Tě, mocný Bože,
Tvou velikou slávu,
kterous rozšířil v každém živlu.

Osvítils nebe hvězdami,
ozdobils je planetami,
sám svou přítomností
zaháníš všeliké temnosti.

Možná se vám nedaří všechno udělat tak, jak byste si představovali nebo jak by to chtělo vaše okolí.

Chci vás však ujistit, že lidská měřítká úspěšnosti u Boha neplatí. On měří podle touhy srdce, a tam naše oko nedohlédne. Proto čerpejte ve dnech odpočinku síly především k vytrvalosti v dobrém.

Poznal jsem také, že mnozí z vás máte těžký život, ať už žijete v rodinách potýkajících se s životním minimem nebo jste staří a nemocní a trpíte osamělostí, anebo vy, kteří dokážete povzbuzovat druhé, zajímat se o ně, pomáhat jim a sami přitom nesete svůj kříž neviditelně, v srdci.

Na vás na všechny chci spolu s našimi kněžími v tomto čase krátkého oddechu pamatovat a prosit za vás, aby vás důvěra v milujícího Otce provázela a posilovala i v budoucnosti a naplnila vás radostí.

Otec Jiří Kaňa

ÚVODNÍ SLOVO

Konec školního roku je současně závěrem pravidelné roční etapy, kdy bilancují nejen školáci a studenti, ale i ti škole odrostlí.

Také já vám všem chci moc poděkovat za svědectví vašeho života, o kterých se dovidám a která poznávám. Mám radost ze setkání s mnohými z vás a z toho, že se snažíte ve svých podmínkách a podle svých možností žít v duchu Kristově.

LITURGIE - CÍRKEVNÍ ROK

Idea církevního roku je stará jako církev, kdy již od apoštolské doby byly určité dny zasvěceny památce Spasitele. Byly to především neděle - dny Páně, bez kterých si křesťané nedovedli představit svůj duchovní život, a výroční svátky velikonoce a seslání Ducha Svatého. Zvláště neděle byly

připomínkou zmrtvýchvstání Páně a "malými velikonoce". Při dalším vývoji slavení liturgického roku vznikl velikonoční cyklus, ke kterému se později přidala doba postní jako příprava a doba po velikonočním oktávu, která končila slavením seslání Ducha svatého a oktávem po této slavnosti.

Ve třetím století se začalo liturgicky slavit vánoční období, původně jako slavnost Zjevení Páně. Po roce 336 dostávají vánoce přípravnou dobu jako velikonoce.

Doba po Seslání Ducha svatého, kterou nyní prožíváme, byla až do liturgické úpravy po II. vatikánském koncilu nazývána dobou po Duchu svatém a tak se také počítaly neděle v tomto období. V pokoncilní době se toto období označuje jako doba v liturgickém mezidobí.

Tento název lépe vyjadřuje její umístění v církevním roce, protože je pokračováním první části liturgického mezidobí - mezi dobou vánoční a postní. Liturgický rok symbolicky vrcholí 34. nedělí v mezidobí - slavností Ježíše Krista Krále.

Celý církevní rok nám připomíná Boží lásku k lidem: - Vánoce nám připomínají lásku Otcovu, když nám dal svého Syna,

- Velikonoce nám připomínají lásku Božího Syna, který se za nás obětoval na kříži a vysvobodil nás z otroctví hříchu,

- Seslání Ducha svatého nám ukazuje lásku Ducha svatého, který na nás sestupuje, aby nás ustavičně podněcoval a dával nám své dary.

Motlitba: Pane Ježíši, prosíme Tě o dary Ducha svatého, abychom Tě po celý liturgický rok následovali a radovali se z toho.

Jiří Palacký

SLOVO NEMOCNÝM

Dej mi, Pane, sílu pro to, co požaduješ, a pak požaduj, co chceš.

Sv. Augustin

Často, když se setkáme s člověkem, který je nemocný, slyšíme jeho otázku: "Proč to potkalo právě mne? Cím jsem se provinil, že jsem tak postižený?" V té chvíli je třeba si uvědomit, že utrpení není trestem, ale že je často znakem zvláštního Božího vyvolení. Vždycky, když na člověka dolehne utrpení, tak spolu s ním přichází i pomoc, aby člověk byl schopen toto utrpení prožít tak, aby mu neuškodilo, ale prospělo.

Když jsme přijali křest, stali jsme seživými částmi Tajemného těla Kristova - církve. V duši každého z nás, pokud žijeme v posvěcující milosti, je stále zvláštním způsobem přítomen Kristus Pán, on v naší duši žije a působí. On skrze nás dovršuje své utrpení, a proto je naše utrpení záslužné. Čím více se odevzdáváme do Boží vůle, tím více v nás může Kristus působit a tím je naše utrpení cennější.

Záslužnou cenou svého utrpení můžeme prospět lidem, na kterých nám záleží a které máme rádi. Všechno, co takto dáváme svým bližním, dáváme Pánu. U něj se nám nic neztratí a on nám jistě dá bohatou odměnu.

Vždycky, když jsme vystaveni nějaké bolesti tělesné nebo duševní, plně se spoléhejme na Kristovu pomoc. Obracejme se k němu s plnou důvěrou. On nám vždy dá dost síly, abychom každé utrpení prožili dobře a záslužně. Čím větší bude naše důvěra v Boží ochranu našeho života, tím intenzivnější bude i jeho působení v našem životě.

Otec Josef Šik

Z NAŠÍ CHARITY

Bratři a sestry,

po mnoho let jsme posílali balíčky do misí. V nynější době je ale situace taková, že na jedné straně je pro nás poštovné neúnosně drahé - a na druhé straně ne vždy posíláme nejvhodnější věci. Proto se pražská Arcidiecézní charita

rozhodla podpořit projekt **ADOPCE NA DÁLKU**, který vznikl jako projev solidarity také s kalkatskou diecézí v Bengálsku. O tomto projektu píše v minulém čísle Informačního bulletinu České katolické charity a my se s vámi chceme o tyto informace prostřednictvím "Tomáška" podělit.

Projekt tzv. **ADOPCE NA DÁLKU** předpokládá pravidelný finanční příspěvek, který zabezpečí dítěti v zemích třetího světa zdravotní a vzdělávací péči, aniž by bylo odloučeno od svého prostředí, od své kultury, od svého národa. Organizace **AZIONE MONDO UNITO** uskutečnila tímto způsobem již 2 000 adopcí na dálku. V okolí Kalkaty učí ty nejchudší děti Dcery sv. Anny (St. Mary's school). Kněží nebo samy sestry vybírají chudé děti k "adopci". Pošlou o nich a o jejich rodině stručný dotazník a fotografii, takže adoptivní "rodič" nebo společenství má nového konkrétního člena rodiny. Může mu prostřednictvím sester psát nebo posílat dárky, může se za něj modlit. Za obnos 250 Kč měsíčně bude mít dítě celé zaopatření v St. Mary's school a hlavně získá vzdělání, které je prvním stupněm k možnosti najít zaměstnání a lepší živobytí, než mají jeho rodiče, většinou negramotní nádeníci. Proto je dobré před rozhodnutím o "adopci" pečlivě zvážit vlastní situaci, aby dítě mohlo chodit do školy co nejdéle, aby se nemuselo po 1 nebo 2 letech vrátit do bezvýhodné situace.

Adopce se zatím nejlépe daří právě v Indii - je to hlavně díky dávné a soustavné práci misionářů a sestřiček a jejich zavedeným vztahům k místním lidem. Za uplynulý rok, kdy přišly do Prahy první fotografie dětí, se jich podařilo adoptovat už asi 150, hlavně díky Ivaně Peprné, která osobně v Indii byla (nyní již podruhé) a přivezla konkrétní poznatky a adresy, ale také díky velkorysým dárcům z celé republiky. Jsou rodiny, ale i jednotlivci, kteří vydržují ve školách i několik dětí nebo jejich učitele.

Přemýšlejte, prosím, o tomto projektu a zvažte své možnosti, zda byste se k němu nemohli připojit. Rozhodnete-li se pro adopci, je třeba učinit tyto kroky:

1. Požádat o složenku a uvést oblast, o kterou máte zájem. Kontakt: ACH Praha, Londýnská 44, Praha 2, tel. 02/22246519 (pouze v úterý).

2. Zaplatit pokud možno za celý rok najednou (3000 Kč), maximálně ve dvou splátkách. Je lépe posílat sestřím najednou peníze pro jedno dítě na celý rok, protože spojení nefunguje tak rychle, aby dostávaly měsíční splátky pravidelně. Mohly by se tedy ocitnout v tísní nebo by byly nuceny některé děti propustit.

3. Obratem obdržíte informace o dítěti (adresu, fotografii, informace o rodině).

Adopci na dálku může realizovat kdokoli - rodina, jednotlivec, ale i skupiny lidí dobré vůle. Pokud nás budete o svém rozhodnutí k "adopci" informovat lístečkem se jménem a adresou, který vložíte do naší schránky vzadu v kostele, pomůžeme při případném zorganizování skupiny lidí, kteří by sami nemohli poskytnout celou částku 3 000 Kč ročně. Dále pak navážeme kontakt s Arcidiecézní charitou Praha a obstaráme složenky.

A na závěr ještě oprava tiskové chyby z minulého čísla "Tomáška": Pravidelné měsíční schůzky farní charity míváme vždy ve čtvrtek před prvním pátkem po večerní mši svaté v kapli u sacristie.

Ing. Vladimír Kad'ourek

PRO NEJMENŠÍ " JAK ŠLO SLUNÉČKO SEDMITEČNÉ NA VANDR "

Žil byl jednou jeden brouček, jmenoval se Sluníčko. Na začátku naší pohádky ještě neměl žádné tečky, ale oranžová barva jeho krovek připomínala letní slunce před západem, odtud získal své jméno. Přesto bylo naše sluníčko se sebou velmi nespokojené, nelíbila se mu jeho " obyčejná " oranžová barva, připadalo si neschopné a nanicovaté na rozdíl od lučních kobylek, které byly krásně zelené a uměly skákat. A ještě nanicovatější si přišlo ve srovnání se cvrčky, co tak krásně hráli na housličky. Kudy chodilo, tudy vzdychalo: "Proč já se nenarodilo jako cvrček.

Nebo aspoň jako kobylka! Takhle mě nemůže mít nikdo rád, nejsem k ničemu! Raději si vlezu

na cestičku a počkám, až mě někdo zašlápne."

V těchto smutných myšlenkách vylezlo na sedmikrásku, aby se ještě naposled rozhlédlo po rodné louce a rozloučilo se s ní. Sedmikráska však byla nejen sedmkrát krásná, ale také sedmkrát chytrá. Pokývala svou hlavinkou a řekla: "Milé sluníčko! Den co den slyším tvoje nářky. Konečně ti můžu říct - vem rozum do hrsti, přestaň dělat hlouposti, přestaň nad sebou plakat a raději se zamysli! Snaž se přijít na to, co je v tobě dobrého a neporovnávej se stále s ostatními. Co umí oni, neumíš ty, ale ty zas dokážeš něco jiného. Jen to musíš opravdu hledat. Zabal si uzlíček a vydej se na zkušenou do světa." Sluníčko bylo tak překvapené, že spadlo do trávy, ale jen se vzpamatovalo, zabalilo si raneček a šlo do světa.

Mělo už notný kus cesty za sebou - šlo stále rovnou za sluncem, kam jinam - když si chtělo odpočinout ve stínu krásných květin. "Ty musíš být šťastné, když jsou tak krásné." Ale květiny byly naopak smutné a vzdychaly: "Achich ach, zlé mšice nám ubírají sílu, pomoz nám, zahyneme." Sluníčku se jich zželelo, popadlo co mělo po ruce a hurá na mšice. Ty sotva stačily utíkat. Potom si sluníčko celé zadýchané a umazané sedlo zase pod kytičky a ty mu děkovaly jak jen mohly. Očistily mu kabátek svými lístky a na památku mu na něj přidaly šest krásných teček. Sluníčko mělo velikou radost a zvesela si vykračovalo dál.

Právě chtělo uhasit žízeň u potůčku, když na ně dopadla těžká kapka. A druhá. "Snad se nerozpršelo?" podivilo se a pohlédlo vzhůru. Ten déšť byl slaný a padal z očí malého děvčátka. "Jakpak bych je potěšilo?" opakovalo si znovu. Zamávalo křidélky - frrrr - a už sedí děvčátku na ruce. "To jsem ani nevědělo, že umím takhle létat!" podivilo se. Děvčátko si dalo ruku před oči a usmálo se. "Beruško, beruško, kam poletíš? Do nebička?" zeptalo se. Sluníčko radostně vzlétlo vzhůru k tomu opravdovému sluníčku. Děvčátko šťastně zavýsklo a znovu natáhlo ručku: "Pojď za mnou. Dám ti na památku tečku na kabátek."

Sluníčko se vrátilo zpátky na svou louku v kabátku se sedmi tečkami. Bylo však nejen krásné, ale také moudřejší. Už vědělo, že není tak důležité, jak kdo vypadá, ale jak umí nalézat své dary a používat je pro radost a pomoc druhým. Místo nařikání se naučilo

rozdávat radost. Poznáte ho mezi všemi broučky podle oranžového sedmítečného kabátku a podle toho, že ho mají rády všechny děti. Natáhnou ruku, ono na ni vyleze a děti se zeptají: "Sluníčko, kam poletíš?" A sluníčko vzlétne vzhůru k nebi, aby je potěšilo.

NAŠI MINISTRANTI ZMS '94 SOBOTA 18.6.1994

Tak letos zase proběhl Závod Martina Středy - ZMS. Tentokrát to byl již 17. ročník orientačního závodu spojeného s dalším ověřováním tělesných i duševních schopností, hlavně smyslu pro kamarádství a humor. Co k tomu dodat?

Především to, že jsme byli svědky nebývalé konstelace optimálních podmínek: slunečné počasí, výborná trať, výborní rozhodčí, výborní závodníci.

Letos se sešlo 15 hlídek ze 4 farností: sv. Jakub, Kr. Pole, Židenice, sv. Tomáš.

Členové jednotlivých trojiček prověřili své schopnosti, znalosti, odvahu, vytrvalost. Zjistili, že na tom nejsou tak špatně a že ledaco se dá ještě příští rok napravit. Myslím, že jim tedy můžeme popřát hodně vytrvalosti při tréninku na další ročník.

Již teď se těšíme na všechny, kteří se zúčastní ZMS '95. Rádi uvidíme nejen "ostrílené" závodníky, ale i ty mladší. Takže zase za rok se na vás těší

Kmocháček

Ze ZMS uvádíme zážitky vítězné trojičky:

ZMS - 3. stanoviště

...Tak, tady už by to někde mohlo být, teď jen odbočit doprava, do kopce a ... zrovna v těch místech je znatelný nějaký pohyb - že by? No jasně Dangalina hlídka opouští stanoviště. Mart'a už nemůže, a tak ji beru na záda a nezmenšeným tempem se blížíme k stanovišti. Kolena se podlamují, a proto po: "Kamaarade rozhodčí, hlídka I je připravena k plnění úkolů", klesáme k zemi (tedy já, Špuntík a Mart'a).

Po chvíli se nás už ujímá Vikin a podává nám do ruky podkovu. Úkolem je samozřejmě odhadnout váhu, a tak s tipem 300 g se lišíme od skutečnosti o celých 200 g! Vždyť váží půl kg! Pak máme určit vzdálenost od kamene na stanovišti ke stromu s fáborkem. To by mohlo být takových 28 m. Skutečnost ale ukazuje na 37 m. Nějaký bod za to ale snad bude.

Teď jsou na řadě uzly. Náš nejmenší člen Mart'a (6 roků) se opravdu čini. S výkonem 9 bodů můžeme být určitě spokojeni.

Na tomto stanovišti se nám nejhůř nevede a protože naše hlídka zatím nekufrovala, nálada každou chvíli stoupá.

Poslední věcí, která se zde dělá, jsou pochodové značky. V určitém okruhu (vyznačeném fáborky) se vyskytují na zemi značky. My je musíme pochopitelně najít. Špuntík jde vpředu a nalezené značky nám hlásí ....

S konstatováním: "Chicken se chovala celkem uctivě", dostáváme za chování 2 body (to je maximum) a už nám zbývá se jehom odhlásit. Co nás asi čeká na dalším stanovišti?

A nakonec výsledky:

1. místo : Chicken Spuntík, Martinka (sv. Tomáš)
2. místo : Vítek, Honza, Zdeněk (Kr. Pole)
3. místo : Píďalka, Ještěrka, Maruška (sv. Tomáš)

Pozn. : vyhráli určitě všichni, kteří se zúčastnili, včetně pořadatelů.

Pozn. maminky : "Těch klišťat!"

Kmocháček

NÁMĚT NA DOVOLENOU V ZAHRANIČÍ

Na jaře r. 1992 jsem byl služebně poslán na 14 dní malé firmě v městečku Lichtenfels v SRN. Počáteční obavy z náročnosti pobytu

zcela vyvážily zážitky z náboženského života v této oblasti, o které bych se chtěl se čtenáři "Tomáška" rozdělit.

Městečko Lichtenfels (asi 15 tis. obyvatel) je asi 100 km za Chebem směrem na Norimberk a Bamberk, je to poslední výspa na bývalé hranici s NDR. Střediskem náboženského života je blízká poutní bazilika s františkánským klášteřem Vierzehnheiligen (čtrnáct svatých), nádherná stavba s dějinami sahajícími do patnáctého století. Několik stánků s devocionáliemi v blízkosti baziliky nabízí velmi vkusné kříže, růžence, svíce.

Celý kraj na mě působil dojmem intenzivního náboženského života - prvním projevem vděčnosti za znovusjednocení Německa byla pouť do Vierzehnheiligen z území bývalé NDR. Podobně jako v naší farnosti vydávají v Lichtenfelsu svůj informační náboženský zpravodaj. Mládež má svoje ekumenická setkání (se společným Eintopfen). Velmi důkladná je příprava dětí na první svaté přijímání, včetně eucharistických dnů, kterých se účastní celá farnost. Velmi činně působí v liturgii také ženy, i když pro mě bylo zpočátku až šokující ministrantské společenství chlapců a dívek a zejména vypomáhání při podávání sv. přijímání ženami - řeholními sestrami i laičkami (pro zajímavost : místní varhanice v Lichtenfelsu je ze Zlína). Město Lichtenfels má několik kostelů, jeden nový, moderní architektury.

Pokud plánujete letošní dovolenou strávit v SRN, zastavte se cestou v Lichtenfelsu, navštivte baziliku Vierzehnheilingen. Zážitek univerzálnosti církve je tu opravdu velký, pozdrav Grüss Gott má skutečně původní křesťanský význam.

J. P.

ROZHOVOR S LUĐKOU KOUKALOVOU

Lud'ko, pracuješ na faře jako administrativní pracovnice, a jak mohu posoudit, je tu stále plno vyřizování. Co tvoje práce obnáší a co se ti na ní líbí?

Jednak chci být k dispozici našim kněžím, aby práce, které mohou dělat laici, nemuseli dělat oni a měli tak víc času pro duchovní službu, a potom všem, kdo na faru přicházejí v nejrůznějších záležitostech. Nejčastěji jsou to informace, které se týkají křtu, svateb, pohřbů, ale také například rozhovory o obnově v Duchu svatém. A samozřejmě to, co obnáší pojem administrativa, to znamená vedení matrik, pošta atd.

Těší mne práce s lidmi.

Kolik má farnost sv. Tomáše potenciálních farníků a kolik jich chodí do kostela?

Naše farnost patří územně mezi ty největší v Brně. To znamená, že potenciálních farníků má mnoho. Kolik jich navštěvuje náš kostel by se dalo odhadnout podle sčítání, které se uskutečnilo před dvěma měsíci, bylo jich 1700.

Otec Kaňa vyprávěl, jak křtil 83letou paní. Jsou křty dospělých časté? Jak dlouho trvá příprava?

V naší farnosti trvá příprava na křest dospělých - katechumenát - dva roky. Křtí se na Bílou sobotu. V roce 1992 bylo 50 křtěných, v r. 1993 bylo křtěno 21 katechumenů a v r. 1994 jich bylo 22.

Poradila bys nám jako členka komunity Emmanuel, jak hledat živý vztah k Písmu?

Nevím jestli se mi to několika větami podaří vyjádřit. Snad takový příklad: Jak se těšíme a rádi čteme dopisy od těch, kteří jsou nám blízcí. Písmo sv. je pro mne takový osobní dopis, který mi Pán posílá každý den. Skrze své slovo mne povzbuzuje, napomíná, radí mi a především stále znovu mne přesvědčuje o tom, jak mu na nás záleží, jak miluje každého z nás. Živý vztah k Písmu sv. nelze mít bez osobního vztahu k Pánu. Vyprošujme si společně tuto milost.

Kam jedeš na dovolenou?

Na "pracovní" v srpnu do Paray-le-Monial. Patří k povinností členů komunity Emmanuel strávit 1x ročně

týden v Paray-le-Monial. Na tu, co myslíš ty, jezdím až na podzim na místo, kde se mohu ztišit, být více s Pánem a samozřejmě si odpočinout.

za redakci Vít Janků

KOMUNITA EMMANUEL

SRDCE JEŽÍŠOVO - BRÁNA MILOSRDENSTVÍ

Je fascinující, že Ježíš si ve své lásce neoponechává absolutně nic pro sebe. Dokonce i to jediné, po čem Jeho Srdce touží - naši lásku - nežádá pro sebe. Touží být milován, abychom se tou láskou, kterou dáme Jemu, milovali navzájem. Aby Jeho láska byla v nás a naše v Jeho Srdci.

Proto ta velká Ježíšova "žízeň" po lásce. Proto zůstává stále nezacelená rána Jeho Srdce. Ale také proto ten smutný výkřik bolesti svaté Markétě Alacoque, když i ti jemu nejbližší zvlažněli. Byl to výkřik burcující. Probudil z ospalosti a malátnosti i únavy. Z počátku to byla jen hrstka těch nejvěrnějších, dnes už slyší tlukot Ježíšova Srdce všichni, kdo otevřeli také srdce svá a nechali se infikovat stejným žárem milosrdenství. Tím milosrdenstvím, které motivovalo Ježíšův příchod na tuto zemi. Pro ně se stal jedním z nás a vychutnal si až do dna trpkost, hořkost i tíhu hříchu.

Tím milosrdenstvím, které vyhlásilo neúprosný boj zlu až do krajnosti. Tím milosrdenstvím, které patřilo každému a všem, ve všech dobách, nikoho nikdy nevyjímajíc. Které dokáže na sebe zapomínat.

Zakladatel komunity Emmanuel byl nepochybně veden Duchem svatým, když za centrum komunity zvolil Paray-le-Monial. A tak se spiritualita komunity naroubovala na tajemství Nejsvětějšího Srdce. Přijala soucítění - to znamená být stále připraven a ochoten druhému pomoci v jeho bolesti, utrpení, trápení, nedostatku, přijala soucítění, které je branou k milosrdenství. Stále se učíme žít z proudu tohoto milosrdenství, které tryská z Ježíšova Srdce.

Ivan Synek

SOUTĚŽ

No tedy, já žasnu. Jestli to půjde takhle dál, budete si muset za chvíli hledat otázky sami. A to je vlastně docela dobrý nápad, hlavně pro vás starší. Takže se těšíme, že najdeme ve schránce nejen odpovědi, ale i soutěžní otázky.

A nyní k minulému úkolu. Nad kazatelnu je opravdu zobrazen prorok Ezechiel v Údolí suchých kostí (Ez 37,1-14). Správně odpověděli: Kmocháček, Káče, Střízlík, Olga Petrá.

Mimo to se objevila doporučující výzva tajné rady: "Prosím, nechte vyhrát Bandifena." Rádi bychom, ale tentokrát neodpověděl.

Otázka na prázdniny : Objevte při svých cestách kostel sv. Tomáše a napište nám ,kde to bylo.

Pěkné prázdniny přeje

Vaše redakce

A ještě dodatek: minule správně odpověděli: Alena Nováková, Bandifen, Markéta Lukešová.

MODLITBA

Bože, prosím Tě, navrať mi svou původní přirozenost a čistotu srdce dítěte. Proměň mi srdce kamenné za srdce z masa, které Tě dokáže milovat víc než sama sebe. Dej mi zrak duchovní, který bych upíral jen na Tebe.

Dej mi sílu Ducha, abych vytrval. Dej mi, prosím, své světlo, abych se Ti podobal. Z milosti Tvé zrodím se v slzách, a tak pozdvižen z prachu země nezahynu, ale budu žít navěky v Tvé blízkosti.

Co víc si přát.

Jirka

TIP NA PRÁZDNINY

Městská organizace KDU-ČSL Brno-město, týdeník Světlo a Centrum pro rodinu a sociální péči Brno vás zvou k účasti na fotografické soutěži na téma **RODINA** uspořádané u příležitosti Roku rodiny. Soutěž je dvoukolová. Vybrané snímky z okresního kola postoupí do druhého celostátního kola, které se bude konat v Praze. Vítězný autor druhého kola obdrží 10 tisíc Kč. Soutěžní formát je 18x24 cm a jeho odvozeniny.

Termin uzávěrky je 31. 8. 1994. Zasílejte nejvýše 3 fotografie na adresu: KDU-ČSL Brno-město, Joštova 4, 602 00 Brno. Další informace možno získat na telefonu: 4221 4610.

PODĚKOVÁNÍ

Je červen , mimo jiné i měsíc kněžských svěcení a v naší farnosti dojde ke "střídání stráží". K 1. 7. nám posílá otec biskup novokněze P. Miroslava Šudomu pocházejícího z Bohuňova u Křetína a působícího v minulém roce jako jáhen v Hustopečích. Vystřídá našeho dosavadního kaplana P. Pavla Koutníka.

Otec biskup posílá našeho pana kaplana otce Pavla Koutníka sloužit do jiné farnosti. Chceme mu poděkovat za dobu prožitou společně u sv. Tomáše a přejeme mu, aby ho lidé na novém působišti v Blansku měli stejně rádi jako v naší farnosti. Budeme na něj myslet v modlitbě.

Mše svatá na přivítanou jednoho a současně i na rozloučenou s druhým bude v pátek 1. 7. v 17.30 .

Po ní bude otec Miroslav udělovat novokněžské požehnání.

Otci Pavlovi děkujeme za jeho službu mezi námi a přejeme brzkou "aklimatizaci" a hodně apoštolské horlivosti.

Z P R Á V Y

Oprava střechy našeho kostela se přehoupla do své druhé poloviny. Pokračuje zatím úspěšně i kvalitně, proto lze doufat, že bude do září dokončena. Velké díky patří každému, kdo se na tomto díle podílíte svými dary a modlitbami. Každý dar i od neznámého dárce je přijat s vděčností Bohu. Na všechny dobrodince je pamatováno každou neděli při mši svaté.

Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ

Vážená redakce,

především Vám chceme poděkovat za vydávání Zpravodaje našeho farního společenství.

Touto cestou také děkujeme všem, kteří se podíleli na nově k slavnosti Seslání Ducha svatého. Byly to krásné večery prožité ke cti a chvále Boží v úzkém společenství všech přítomných. Celý rok jsme se na tyto pobožnosti těšili.

Nakonec ještě zvláště děkujeme našemu panu faráři, že obnovil v našem kostele adorace k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu o prvních pátcích. K tomu máme jednu praktickou připomínku. Všimly jsme si, že modlitbu zasvěcení se nemodlí všichni a to je škoda. Málokdo asi ví, že je uvedena v kancionálu pod č. 066. Stačilo by tedy upozornění na světelné tabulce. Také jsme moc vděčny za půjčování knih v naší farní knihovně a oceňujeme obětavou práci paní, která ji má na starosti.

S přáním Božího požehnání celé naší farní rodině

srdečně zdraví

Blažena a Marie K.

P.S. Děkujeme i za ostatní dopisy

O M L U V A

Tomášek vychází se zpožděním, což nás mrzí. Přesto doufáme, že se k Vám během prázdnin dostane a těšíme se na setkání 22.září 1994.

Vaše redakce

Měsíčník farního společenství při kostele Zvěstování Panny Marie a sv. Tomáše v Brně "TOMÁŠEK". Redakce: Vít Janků, Zdeněk Buršík, Jiří Palnecký.
Kontakt: Biskupství Brněnské, Centrum pro rodinu, p. Janků,
Tel.: (05) 42 21 04 89.

Neprodejně. Vychází pro vnitřní potřebu farností.

Římsko-katolický farní úřad u sv. Tomáše v Brně, Ládická 6,
Brno, tel.: (05) 57 22 15